

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

Η Αννούλα του Sydney

Ο Στέλιος Ραγής βρισκόταν ανάμεσα σε δύο πολύ φιλικά του πρόσωπα, αλλά παράλληλα ήταν και οι οικογενειακοί γιατροί του, τους οποίους εμπιστευόταν απόλυτα.

Για αυτό και στις δύσκολες στιγμές που βρέθηκε, πήγε κοντά τους. Ήταν οι μόνοι που θα μπορούσαν να τον συμβουλευθούν να ξεπεράσει το τεράστιο αυτό αδιέξοδο που βρέθηκε.

Ζητούσε μια άμεση απάντηση. Μια συμβουλή.

Όμως το ζεύγος των γιατρών, δηλαδή ο Δρ. Γουίλιαμ Μόρρισον και η σύζυγός του, ψυχίατρος Δρ. Μάρθα, που και εκείνοι εκτιμούσαν βαθιά τον Στέλιο Ραγή, αντιλήφθηκαν αμέσως πως ο φίλος τους, που τώρα ήρθε κοντά τους, ζητώντας την ιατρική τους συμβουλή και βοήθεια, είχε πλέξει χωρίς να το θέλει, σε ένα παιχνίδι, ενός άγνωστου για αυτόν κόσμου, που ίσως τον οδηγούσε χωρίς να το θέλει, σε επικίνδυνα μονοπάτια. Από την στιγμή που επισκέφθηκαν σπίτι του, άκουσαν την ιστορία του, εξέτασαν την άγνωστη κοπέλα, κατάλαβαν αμέσως πολλά. Σχεδόν τα πάντα.

Ο Αυστραλός γιατρός Γουίλιαμ Μόρρισον έκανε το δικτατορικό του στο προπολεμικό Βερολίνο, όπου γνώρισε και ερωτεύθηκε την Γερμανίδα συμφοιτήτριά του και κατοπινή σύζυγό του Μάρθα.

Το ζεύγος ήρθε και εγκαταστάθηκε στο Σύδνεϋ, λίγους μήνες, μετά την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία.

Από την έναρξη του Β! Παγκοσμίου παρακολουθούσαν τα γεγονότα. Τάχθηκαν από την πρώτη στιγμή υπέρ των συμμάχων.

Ήταν γνώστες όλων των εξελίξεων που ακολούθησαν και μετά την λήξη του πολέμου.

Για αυτούς η παρουσία της άγνωστης κοπέλας στο σπίτι του Στέλιου Ραγή, ήταν φανερό πως αποτελούσε μια ακόμη ζωντανή μαρτυρία των θυμάτων που άφηναν πίσω τους, οι ναζί που βρέθηκαν στην Αυστραλία, και είχαν επισημανθεί από τις συμμαχικές μυστικές υπηρεσίες.

Οι διώχτες τους δεν πείραξαν ποτέ τα συγγενικά τους πρόσωπα που μετέφεραν οι εγκληματίες πολέμου μαζί τους.

Γνώριζαν ότι τα άτομα αυτά, τα οποία χρησιμοποιούσαν οι ναζί για κάλυψη, για να διαφύγουν από την Γερμανία, ήταν συνήθως νέες γυναίκες, κόρες τους ή και ερωμένες, οι οποίες δεν γνώριζαν απολύτως τίποτα για το εγκληματικό παρελθόν των γονιών ή συντρόφων τους. Ήταν τα θύματα ενός σκοτεινού πολέμου που άρχισε να δημιουργείται μετά το τέλος του πολέμου στις χώρες που κατέφευγαν οι ναζί.

Ελάχιστοι γνώριζαν την ύπαρξη αυτού του σκοτεινού πολέμου.

Οι συμμαχικές μυστικές υπηρεσίες, αφού εντόπιζαν τους εγκληματίες, άφηναν στην τύχη τους τα άτομα που τους συνόδευαν. Δεν ενημέρωναν κανένα αφού δεν λογοδοτούσαν σε άλλο οργανισμό για τις ενέργειες τους. Ήταν για αυτούς ένας αόρατος πόλεμος, που είχαν κάθε λόγο να κρατούν μυστικά την ύπαρξή του.

Η τύχη των νεαρών αυτών γυναικών, ήταν πλέον στα χέρια της αστυνομίας και στην συνέχεια αναλάμβαναν την φροντίδα τους οι ιατρικές υπηρεσίες.

Ήδη στην γυναικεία ψυχιατρική πτέρυγα μεγάλου νοσοκομείου του Σύδνεϋ, νοσηλεύονταν ένας αριθμός νεαρών γυναικών που ανήκαν στην κατηγορία των ασθενών που ήρθαν από το «πυθηνά».

Το ζεύγος των γιατρών Γουίλιαμ και Μάρθα Μόρρισον, επισκέφθηκαν τα άτομα αυτά αρκετές φορές.

.....

Η Δρ. Μάρθα Μόρρισον εξηγούσε με κάθε λεπτομέρεια στον Στέλιο Ραγή, την όλη κατάσταση, ο οποίος την

άκουγε φανερά έκπληκτος, μη μπορώντας να πιστέψει, ότι αυτός ο βρώμικος και μυστικός πόλεμος είχε τώρα αντίκτυπο και στο δικό του σπίτι.

Όταν η Δρ. Μάρθα Μόρρισον τέλειωσε, ο Στέλιος Ραγής την ρώτησε φανερά ταραγμένος:

- Εγώ τι πρέπει τώρα να κάνω; Να ειδοποιήσω την αστυνομία; Υπάρχει κίνδυνος;

Η Δρ. Μάρθα γύρισε και κοίταξε τον άνδρα της.

Οι δύο γιατροί μείνανε για λίγο αμίλητοι.

Φαίνεται πως την απόφαση την πήραν μόνο με το βλέμμα.

Αυτή την φορά μίλησε ο Δρ. Γουίλιαμ Μόρρισον και αποτεινόμενος στον Στέλιο Ραγή που τους κοιτούσε με φανερή ανησυχία του είπε:

- Αγαπτιέ μου η κατάσταση με την παρουσία της άγνωστης κοπέλας σπίτι σου είναι σοβαρή. Όμως όσο βρίσκεται υπό ιατρική παρακολούθηση, είσαι καλυμμένος ότι ενεργείς ορθά.

- Δεν κατάλαβα, είπε ταραγμένα ο Στέλιος Ραγής.

- Να σου εξηγήσω. Το άτομο αυτό θεωρείται ανύπαρκτο, εφόσον η αστυνομία δεν έχει ακόμη πληροφορηθεί την ύπαρξη του, και φυσικά δεν γνωρίζει ποτέ έφθασε στην Αυστραλία και κάτω από ποιες συνθήκες.

Οι μυστικές υπηρεσίες δεν πρόκειται να ενημερώσουν καμιά επίσημη αρχή, για οποιαδήποτε ενέργεια τους.

Ο Στέλιος Ραγής συνέχιζε να κοιτά τον Δρα Γουίλιαμ το ίδιο απορημένα.

Ο γιατρός αντιλήφθηκε πως ο καλός του φίλος δεν μπορούσε να ακολουθήσει τους συλλογισμούς και τα συμπεράσματά του.

Ήταν φυσικό διότι ο επιτυχημένος επιχειρηματίας, Στέλιος Ραγής, ουδέποτε, είχε την οποιαδήποτε πληροφορία ή του κίνησε το ενδιαφέρον να μάθει για αυτόν τον μυστικό κόσμο της κατασκοπείας και συγκεκριμένα για τις παράνομες παρουσίες ορισμένων ναζι εγκληματιών πολέμου στην Αυστραλία.

Αντίθετα το ζεύγος των γιατρών, Γουίλιαμ και Μάρθα Μόρρισον, ήταν πολιτικοποιημένο και είχε ταχθεί υπέρ των συμμάχων και ενάντια στον Χίτλερ.

Ήταν φυσικό να έχουν κάποιες θολές πληροφορίες, ακόμη και εικασίες για τις πρόσφατες μεταπολεμικές εξελίξεις και συγκεκριμένα για την παράνομη είσοδο πρώην Γερμανών εγκληματιών πολέμου στην Αυστραλία.

Γνώριζαν ακόμη ότι οι συμμαχικές μυστικές υπηρεσίες μετέφεραν με κάθε μυστικότητα ορισμένους ναζί, με σκοπό να τους βοηθήσουν να ανακαλύψουν δικούς τους, που έχουν έρθει παράνομα στην χώρα και κρύβονται.

Οι περιπτώσεις αυτές οδήγησαν το ζεύγος των ιατρών Μόρρισον να υποψιαστεί ότι πιθανόν η άγνωστη κοπέ-

λα, που βρίσκεται στο σπίτι του Στέλιου Ραγή, να είναι συγγενικό πρόσωπο ενός ναζι που έφεραν οι ίδιες οι βρετανικές μυστικές υπηρεσίες στην Αυστραλία, με κύριο στόχο να βοηθήσει στην επισήμανση άλλων εγκληματιών πολέμου που εισήλθαν παράνομα στην χώρα. Αναφορικά με την «εξαφάνιση» ή «απαγωγή» του «πατέρα» της κοπέλας-όπως η ίδια ισχυριζόταν στην ταραχή της-αυτό είχε για το ζεύγος Μόρρισον την εξήγησή του. Η «απαγωγή» θα ήταν καθαρώς σκηνοθετημένη από τις ίδιες τις μυστικές υπηρεσίες.

Όταν το «άτομο», που προστάτευαν, τους ήταν πλέον άχρηστο ή και επικίνδυνο για την εθνική ασφάλεια, τότε η μέθοδος της «απαγωγής» και «εξαφάνισης» ήταν η μοναδική «λύση».

Ήταν ένας μυστικός και βρώμικος πόλεμος, που ελάχιστοι μπορούσαν ποτέ να υποψιαστούν ότι υφίσταται στην χώρα, η οποία την περίοδο εκείνη δεχόταν ένα μεγάλο αριθμό μεταναστών από την μεταπολεμική Ευρώπη.

.....

Ο Στέλιος Ραγής άκουγε έκπληκτος τον Δρα Γουίλιαμ Μόρρισον να του δίνει εξηγήσεις και ερμηνείες για γεγονότα για τα οποία ποτέ δεν γνώριζε ούτε θα μπορούσε να φανταστεί την ύπαρξή τους.

Ξεκαθάρισε τώρα για αυτόν πλήρως η εικόνα για την μυστηριώδη νεαρή που βρέθηκε στον δρόμο του σε έξαλλη κατάσταση.

Ήταν κόρη κάποιου Γερμανού ναζι που «έπρεπε» να «εξαφανιστεί».

Ξαφνικά μια σπίθα ξεπετάχτηκε στην σκέψη του «Είναι άραγε η «πραγματική» κόρη του ναζι ή μήπως να είναι το κοριτσάκι της Ισμήνης που απήγαγε το ζεύγος των Γερμανών διπλωματών στην Αθήνα πριν είκοσι χρόνια;

Στο ερώτημα αυτό πρόσθεσε την δική του σκέψη:

Ο ίδιος όσο και ο Άλκης ήταν παρόντες στην συνάντηση που έγινε στο γραφείο του βρετανού φίλου του Χάρισον, στην οποία υπήρχαν και άλλα άτομα. Ανάμεσά τους θα ήταν και «πατέρας» της κοπέλας.

Καθαρά φάνηκε ότι ήταν «προστατευόμενο» άτομο, διότι επιμελώς ο Χάρισον απόφυγε τις οποιεσδήποτε συστάσεις.

Ο ίδιος ο Χάρισον είχε πει ότι φιλοξενούσε σπίτι του δύο άτομα. Τον πατέρα και την κόρη. Ο πατέρας, που αργότερα «απήχθη» ήταν ο ναζι και ο κάτοχος των πινάκων που είχε κληθεί ο Άλκης να εκφέρει γνώμη για την γνησιότητα τους.

Μπορούσε σκέφθηκε ο Στέλιος Ραγής, τόσο ο ίδιος, όσο και ο Άλκης να θυμηθούν κάτι το ιδιαίτερο ή ξεχωριστό στην εξωτερική εμφάνιση των πέντε αγνώστων που βρίσκονταν στο γραφείο του Χάρισον;

Ο Στέλιος Ραγής είχε ξεχωρίσει ένα άτομο. Ήταν ένας πάρα πολύ ψηλός και αδύνατος άνδρας με αδρά χαρακτηριστικά. Εκείνο που του έκανε εντύπωση ήταν η πελώρια ίσια μύτη του. Συνήθως απόφευγε τα βλέμματα των άλλων.

Θα ρωτούσε λοιπόν και τον Άλκη αν είχε προσέξει ένα άνδρα πολύ ψηλό και αδύνατο με πελώρια ίσια μύτη στο γραφείο του Χάρισον.

Στην συνέχεια θα ρωτούσαν την Ισμήνη αν θυμάται την εξωτερική όψη του πρώην Γερμανού εργοδότη της στην Αθήνα.

Από την απάντησή της θα εξαρτώντο τα πάντα.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)